

pore curatoris, periculum ad ipsum pertinere.

¶ OPERAM ludere.

Q Vis neget esse modum loquendi, quo Latinitas tota contineatur? Nam quis esset, qui operam ludere, dicere auderet? nisi prius patres illi latinæ eloquentiæ sic dixissent. Cū enim frustra aliquid fieri putabant, Operam ludi mus dicebant: quod imitatione dignū maxime est.

Plau. in Pseudolo: In pertusum ingerimus dicta doliū, operam ludimus.

Terētius in Phormione: In illis fruct⁹ est, in illis opa ludiē.

Plautus in Casina: Si me nunc suspendam, operam luserim, & præter operam restim sumpti fecerim.

¶ OS.

O S, certo modo loquendi ab illis antiquis pro audacia, & temeritate, quandoq; pro conspectu ponitur.

Cicero in Oratore: Quod tandem os est illius patroni, qui ad eas causas sine ulla scientia iuris audet accedere?

Idem in Verrem: Os hominis, insignemq; impudentiam cognoscite.

In Philippica quinta: Sed illud os, illam impuritatem.

In Philippica undecima: Audisset furentis introitum Dolo bellæ, uocem impuram, atq; os illud infame.

Idem p C. Rabirio Posthumo: Quod habet os? quam audaciam?

Salustius in Jugurtino: Incedunt per ora uestra magnifice.

Cicero pro Gn. Planco: Quæ cum ita sint, iam succumbam Lateren. isti tuo ori nimio, in eo, in quo nihil potest esse nimium: quoniam ita tu uis, nimium me gratum esse concedā.

Operæ

¶ OPERAE.

Operæ in plurali, quod nusq̄ ab alijs obseruatum reperi, id esse uidentur quod sectatores, assedæ, dientes. Quæ res quo iudicari facilius queat, ut consueui, infra quæ collegi, locaui.

Cicero Q. fratri: Cum omnia maledicta, uersus etiam obscæ-
nissimi in Clodium, & Clodiam diceretur: ille furens & ex-
anguis interrogabat suos in clamore ipso, quis esset qui ple-
bem famè necaret? Respondebant Operæ, Pompeius. &
subdit: Factus est à nostris impetus, fuga operarum. & sub-
dit: Itaq; se comparat, homines ex agris accersit, operas aut
suas Clodius confirmat, manus ad Quirinalia paratur.

Eidem: Operæ Clodianæ clamorem sustulerunt.

Idem Attico: Operæ comparantur.

Eidem: Operæ Clodianæ pontes occupant.

Eidem: Qui erant mecum, facile operas aditu prohibue-
runt.

Idem pro P. Sextio: Erat enim mihi contentio, non cum ui-
ctore exercitu, sed cum operis conductis, & ad rapiendam
urbem concitatis.

Idem pro P. Sylla: Contra patrem tuum operas, & manum
comparasse.

Idem, qua Senatui gratias agit post reditum suum: Cum ijs
dem operis suffragium ferentibus.

¶ OB TINERE prouinciam.

Obtinere prouinciam, modus dicendi, quo significa-
tur habere prouinciam ad tempus ad regendum, ut
Proconsul,

Proconsul, aut Prætor, uel ut Quæstor, aut pro alio magistratu.

Cicero in Verrem: Iam antea in sella sedens Prætor, cū prouinciam Siciliam obtineret.

In eūdem: Sic obtinui Quæsturam in prouincia, ut omnium oculos in me unum coniectos arbitrarer.

Idem pro L. Flacco: Cum Asiam prouinciam consulari Imperio obtineres.

Idem pro Q. Ligario: Interim P. Actius Varus, qui prætor Asiam obtinuerat, Vticam uenit.

Idem in Vatinius testem: Cum Quæstor Macedoniã obtinebat.

Idem pro M. Cælio: Africam tum Prætor ille obtinebat.

Lentulus Ciceroni: Et mihi dent negociũ ut Asiã obtineã.

T. Liuius ab urbe condita: Galliam prouinciam obtinere.

¶ OBTINGERE autem prouinciam est, cum sortito prouincia regenda alicui committebatur.

Cicero in Verrem: Quæstor ex Senatusconsulto prouinciã sortitus es, obtigit tibi consularis.

Idem Attico: Asiam Quinto suauissimo fratri obtigisse audisti.

¶ OB.

EVelli ex intimis latebris, modo cõiunctiõis, modo præpositionis particulæ Ob, candidissimũ sensum: nõ em̃ uulgatum illum, aut palàm positum, quod propter significat, uerum id quod circum, uel ante, aut contra ostendat, atq; ita ante, ut sermoni interponatur uelut obex quidam, & interiaceat: ut obsidere urbem, id est circum sedere.

Plau.

Plau. in Milite: Nunc demum experior ^{ante} ob oculos caliginem prius mihi obtigisse.

Ibidem: Nam ille qui lanam ^{ante} ob oculum habebat, nauta nō erat.

Idem in Truculento: Irata est, quia scortum ^{contra} ob oculos adduxerit.

Cicero pro P. Sextio: Aut ego illas res tantas, in tāta improborum multitudine cum gerebam, non mihi mors, nō exilium ob oculos uersabantur?

Idem de finibus bonorum & malorū: Cuius incola Sophodes ob oculos uersabatur.

Titus Liuius ab urbe condita: Fœda mors ^{ante} ob oculos erat.

Ibidem: Ut mors ^{ante} ob oculos omnium esset.

Vergilius: Cunctus ^{contra} ob Italiam terrarum clauditur orbis.

Plautus in Aulularia: Dum it dormitum, follem obstringit ob gulam.

¶ ^{ex quo officio quiritale ruerit} Inde obire prouinciam, obire fundos,
^{scilicet} obire sacra dicitur.

Cicero in Verrem: Ego Siciliam totam quinquaginta diebus sic obij.

Idem De oratore: Iudicia priuata magnarum rerum obire.

Ibidem. Cui nostrum non licet fundos nostros obire?

Vergilius: Ducunt exortem Aeneæ, quem fulua leonis pelis obit totum.

Cicero in Verrem: Nam æstate summa, quo tempore cæteri Prætores obire prouinciam & cōcurfare cōsueuerunt.

Ibidem: Cum uero æstas summa esse iam cœperat, quod tēpus omnes iam semper Siciliae Prætores in itineribus cōsu

N mere con

mere consueuerunt, pröpterea quod tum putant obeundam esse maxime prouinciam cum in arcis frumenta sunt. Idem pro lege Manilia: Cum ita clausa erant nobis omnia maria, ut neq; priuatam rem maritimam, neq; publicam iam obire possemus.

T. Liuius ab urbe cödita: Quäc; ipse plurima sacra obibat. Ibidem: Munus uigiliarum obibant.

Ibidem: Quia duo Consules obire tot simul bella nequiret.

Ibidem: Ne ad omnia simul adire, & obire unus nō possit.

Ibidem: Haud grauate munia obeundo.

Cicero de Amicitia: Qui diligentissime semper illum diem, illudc; munus solitus es obire.

Pro lege agraria: Qui rerum priuatarū causa legationes liberas obeunt.

Ibidem: Hæreditatum obeundarum causa.

Vergilius: Magnas obeuntia terras Tot maria intraui.

Cæsar in commētarijs: Omnia per se obire, & quid quoquo loco faciendum esset prouidere non posset.

¶ De particula Ob, pro contra.

Plautus in Stico: Tranquillam uiam concinna: Si rex obstabit, regem peruertito ipsum.

Ibidem: Si tibi nulla ægritudo est animo obuiam.

¶ OFFENDERE. *synuolen.*

Offendere, interdum idem est quod incurrere: Vnde offensiones pedum, quas Augustus Cæsar ut dirum & mali ominis abhorrebat.

Plautus in Curculione: Ne quem incurfu capite, aut cubito, aut pectore offendam, aut genu.

Cicero

Cicero Marco Varro ni: Quis est tam linceus, qui tantis tenebris nihil offendat, nisiq; incurrat?

Idem Lentulo: Si cecidisset ut uolumus, & optamus omnes te sapienter, & fortiter: sin aliquid esset offensum, eosdem illos & cupide, & temere fecisse dicturos.

Idem in Verrem: Si tantulum offensum, titubatumq; sit.

Ouidius in Epistola: Cum foribus uelles ad Troiam exire paternis, Pes tuus offensus limine signa dedit.

Idem de Fastis: Creditur offenso procubuisse pede.

Tibullus: Te canit agricola è magna cum uenerit urbe:

Serus inoffensum retuleritq; pedem.

Idem: Offensum in porta signa dedisse pedem.

Vitruuius: Si ad asciam offenderint calculi, non erit calx tēperata.

Plautus in Penulo: Quemq; uisco offenderāt.

Titus Liuius ab urbe condita: Miles offenso scuto præbuit sonitum.

Cicero pro Cluentio: Qui bis apud eos iudices offendisset.

¶ OPES.

Opes à bonis illis autoribus positas non solum pro diuitijs, uerumetiam pro potentia, quæ constat ex amicis, clientelis, propinquis, populari fauore, infra planè colliges.

Cicero de officijs: Existuntq; in Repub. plerūq; largitores & factiosi, ut opes quàm maximas consequantur, & sint potius superiores ui, quàm iusticia pares.

Idem de amicitia: Diuitiæ ut utare, opes ut colare, honores ut laudare.

N 2 Ibidem: Sic

Ibidem: Sic multorum opes præpotentium excludunt amicitias fideles.

Idem pro Cluëtio: Sylla maximis opibus, cognatis affinibus.

Idem Attico: Tamen firma munitur quædam nobis ad retinendas opes nostras tuta (ut spero) uia.

Idem pro P. Quintio: Vt P. Quintius, cui tenues opes, nullæ facultates, exiguæ amicorum copiæ sunt, cū aduersario gratiosissimo contendat.

Idem ad equites Romanos: Et singulorum opes sæpe sunt tenues.

Idem pro L. Murena: Vt eius opes, atq; ingenium præsidio multis etiam alienissimis, uix cuiq; inimicus esse deberet.

OPTIMVS, Maximus.

Optimus, Maximus, nō solum de deo dicitur, sed de fūdo, agro, domo, & alijs.

Celsus de contrahenda emptione: Cum uenderes fundum non dixisti, ut Optimus Maximusq; est.

Hemuleius de emptionibus, lege, Quoad seruitutes: Nisi ut Optimus maximusq; esset traditus fuerit fundus.

Paulus de legatis, lege, Si mihi: Vti Optimi maximiq; sunt.

Idem de fundo instructo, lege, Fundo legato: Vt Optimus maximusq; est.

PERPETVVS.

Quam multi in nomine Perpetuū, & uerbo Perpetuo errauerunt, proprietatem, quæ in dicendi bonorū auctorum modo consistit, ignorantes: Est enim Perpetuū, inter cætera quod solidum, non concisum in frustra, sed continuatū, nō interruptum, aut temporis spacio intermissum.

Et eodem